

WORD FOR THE WEEK
ZAC POONEN
SEEK TO HAVE LARGENESS OF HEART

VIIKON SANA
OLKOON SYDÄMENNE AVARA

Ensimmäisessä Kuninkaiden kirjassa 3:16-28 on esimerkki Salomon viisaudesta. Kaksi prostituoitua seisoivat hänen edessään tuomiolla. He asuivat samassa asunnossa ja olivat molemmat synnyttäneet vauvat miltei samaan aikaan. Eräänä yönä toinen naisista käännähti epähuomiossa lapsensa päälle tukehduttaen tämän. Huomatessaan tapahtuneen hän välittömästi vaihtoi lasten paikkaa ottaen itselleen elävän lapsen. Aamulla kun toinen naisista huomasi tapahtuneen, hän alkoi vaatia lastaan takaisin. Heille tuli kiista siitä, kummalle elävä lapsi kuuluu. Miten Salomo ratkaisisi tällaisen tilanteen? Herra antoi Salomolle viisautta. Hän ehdotti, että elävä lapsi jaettaisiin naisten kesken kahtia - näin molemmilla olisi puolikas eloon jääneestä lapsesta. Ensimmäinen nainen, eli elävän lapsen äiti sanoi: ”Ei älä tapa lasta! Anna se tuolle toiselle naiselle!” Mutta toinen nainen sanoi: ”Tapa vain lapsi, jaetaan hänet keskenämme.” Välittömästi jokainen paikalla olijat tiesi, kuka oli lapsen oikea äiti. Sitten Salomo sanoi: ”Antakaa lapsi ensimmäiselle naiselle.” Koko Israel kuuli tästä tapauksesta ja pelkäsi kuningasta, sillä he ymmärsivät Jumalan antaneen Salomolle viisautta.

Tällä tavalla voimme soveltaa Salomon viisautta tänään: Oletetaan, että kaksi veljeä tekee työtä seurakunnassa. Heille tulee erimielisyyttä jostain asiasta. Toinen miehistä jakaa porukan kahtia ja vetäytyy omiensa kanssa pois seurakuntayhteydestä. Onko hän ”todellinen äiti”? Ei varmasti! Tosi äiti sanoisi: ”Ei. Älkää jakako seurakuntaa. Voit pitää koko seurakunnan itselläsi.”

Älkää koskaan jakako uskovien seurakuntaa. On paljon parempi jättää seurakunta rikkumattomaksi, vetäytyä itse pois ja mennä toisaalle aloittamaan kokonaan uusi työ jakamatta seurakuntaa. Jumala kyllä siunaa sinua. Jos Herra haluaa sinun johtavan tuota alkuperäistä seurakuntaa, koska välität siitä kuin sen aito äiti, Hän saattaa jopa tappaa toisen naisen eräänä päivänä ja antaa lapset sinulle. Hän tappoi Saulin ja antoi valtakunnan Daavidille. Hän voi tehdä vastaavia asioita tänäänkin. Mutta älä koskaan leikkaa elävää lasta kahtia. Älä jaa seurakuntaa. Menne muualle tekemään työtä. Suo Jumalan antaa kaikki sinulle Hänen kädestään. Älä jaa tai kaappaa itse.

Tätä periaatetta olen noudattanut aina, kun olen ollut eri mieltä seurakunnan johdon kanssa. En ole koettanut jakaa seurakuntaa minun ja muiden seuraajiin. Olen mennyt toisaalle ja sanonut: ”Herra, anna minun aloittaa aivan alusta jälleen. Anna minulle toinen lapsi, en aio tapella tästä.” Ja voin tänään todistaa, että Herra on siunannut minua mittavasti työssäni tämän asenteen tähden. Sen tähden uskallan suositella sitä myös muille.

Luvussa 4:29 ”Herra antoi Salomolle viisautta, suuren erottelukyvyn, mielen laajuuden ja sydämen suuruuden, kuin hiekka meren rannalla.” (Suora suomennos alkup. tekstistä) Muistakaa, että Salomo oli hyvin nuori mies. Nuoretkin voivat siis pyytää Jumalaa antamaan kaikki nämä edellämainitut lahjat. Ei vain viisautta ja ymmärrystä, vaan myös sydämen suuruutta kuin on hiekka meren rannalla. Meidän kohdallamme tämä tarkoittaa, että voimme ottaa huomioon kaikki Jumalan ihmiset, jotka ovat kuin hiekka meren rannalla (1. Moos. 22:17).

Miettikääpä veljeä, joka kuuluu eri kirkkokuntaan, ja joka on kanssamme eri mieltä vesikasteesta tai kielilläpuhumisesta; mutta Jumala on hänet hyväksynyt. Rukouksemme tulisi olla: ”Herra, anna minulle sydämen suuruutta ottaa hänet vastaan lämpimästi - vaikka hän ei olekaan kaikessa kanssani samaa mieltä tai tee työtä kanssani.” Haluan omistaa yhtä monta veljeä ja siskoa kuin Jumalalla on lapsia!

Kuvitelkaa Jumalan lapsi, jolla on vankka uskomus jonkin tietyn asian osalta, josta me olemme eri mieltä. Voimmeko hyväksyä tuon ihmisen? Muistan kuinka kerran eräs sisar tuli pyytämään minua kastamaan hänet. Hänellä oli yllään kultakoruja. Itse olen sitä mieltä, että uskovien ei tulisi koristaa itseään kullalla. Näin minä ymmärrän 1. Timoteuskirjeen 2:9 ja 1. Pietarinkirjeen 3:3. Ja tällä sisarella oli yllään kultaa. Voisinko kastaa hänet vai en? Herra kysyi minulta siinä hetkessä: ”Uskotko, että minä hyväksyn hänet?” Vastasin: ”Herra, ymmärryksen mukaan hän on uudestisyntynyt, joten Sinä selvästikin hyväksyt hänet.” Siihen Herra sanoi: ”Miten sinä voit hylätä jonkun, jonka minä olen hyväksynyt?” Joten minä kastoin hänet - kultineen päivineen! Ehkä Herra puhuu hänelle kulta-asiasta myöhemmin, mutta minun asiani ei ole tuomita häntä. Tahdon hyväksyä kaikki, jotka Jumalakin on hyväksynyt - vaikka he olisivatkin härkämäisesti eri mieltä kanssani joissain asioissa.

Muistan, kuinka eräänkin kerran Herra kysyi minulta: ”Kuinka kauan sinulla kesti ymmärtää tämä asia?” Jouduin myöntämään, että kyseisen asian ymmärtämiseen oli kulunut lukuisia vuosia. Miksi siis en olisi voinut olla kärsivällinen toisten kohdalla, jotka ovat vasta kasvamassa ymmärtämään samaa asiaa?

Tarvitsemme kaikki avaraa sydäntä. Nuorena tapamme olla palavia innossamme, kapeamielisiä ja kapeasydämiisiä; hyväksyen vain kanssamme samaa mieltä olevat ihmiset. Hävettää myöntää, mutta olin juuri sellainen nuorempana. Tämä oli vain yksi useista hölmöistä asenteista, joita minulla oli. Mutta vartuttuani iässä ja Herran tuntemisessa, opin ymmärtämään, että minä tarvitsin avaraa sydäntä.